

M A Eerikäinen

Pella-Aulin aarteet

Runoja

M A Eerikäinen

PELLA-AULIN AARTEET

Runoja

© 2020 M A Eerikäinen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-2218-3

Lukijalle

Kiitos kun olet valinnut luettavaksesi tämän kirjan.

Harrastan runojen kirjoittamista. Kirjani runot ovat sekalainen

sikermä erilaisia runoja. Runoissa ei ole mitään punaista

lankaa läpi kirjan vaan jokainen on itsenäinen kokonaisuus.

Aiheita on laidasta laitaan. Mikä lie totta mikä tarua. Vaikutteita on

tietenkin saatu omasta elämästä, mutta kirja sisältää myös täysin

keksittyjä tarinoita. Kiitos kaikille kanssaihmisille jotka ovat

myötävaikuttaneet kirjan syntyyn.

Hyvää lukuhetkeä.

M A Eerikäinen

Etsiminen

Avaan oven löytötavaratoimiston, missä on hämärää.

Ovi sulkeutuu takanani, tulee huoneeseen pimeämpää.

On tunne mulla sellainen täältä etsimäni löydän.

Monta vuotta kadoksissa olleen varmaan sen nyt noudan.

Kotiin, kotiin, kotiin.

Sisintäni ahdistaa, mitä etsinkään.

Kävelen hiljaa eteenpäin samalla tutkiskelen,

seinähylyt, laatikot vain, mutta mitä sieltä löytyy,

mitä täytyy nyt tehdä, ei vieläкään näy, ei vieläкään

mitään vietävää kotiin, kotiin, kotiin.

Tutkin kaikki nurkat ja seinänvieruksen, ison kaapin oven aukaisen.

On siellä leikkiautoja, poronsarvia, luurankoja.

Kaikki pölyn peitossa, onko niillä mitään arvoa.

En varmaan löydä etsimääni, lelua lapsuudestani.

Palaan kotiin, kotiin, kotiin.

Avaan silmäni, olen herännyt unestani.

Nousen ylös sängystä ja siinä se on tuolilla,

vanha nukkeni hymy huulilla. Se on ollut kaiken aikaa kotona.

Koru

Haaveiden perässä juoksin, miten ne kiinni saisin,
en juoksemalla ainakaan, sen huomasin jo aikanaan.

Tähtiin tuijotin, kysyin: ”Elätkö unelmaa?”

Sitä tässä mietin: ”Kai pitää antaa mennä vaan.”

Kyllä huominen tulee tielle köyhänkin,
huominen huomisen jälkeen, myös se on päivä ehtyvin.

Kun päiväni päättyy enkä tiedä mitä sanoa,
viimeinen sana jonka lausun
onko se ”kiitos” vai ”auta Jumala”.

Koruna korkean taivaan loistan silloin,
tähtenä toisten tiellä valaisen illoin.

Ruusuvettä

Ruusuvettä tuoksuva, sitä käytän alinomaa.

Olen kuin kukka vaaleanpunainen,
sain sinulta muiston kesäisen.

Juhannusyönä taas tavataan,
en silloin seinäruusuksi jää.
Mun rakkauskello jo tikittää,
onko tää totta ollenkaan.

Juhannusyönä taikoja tehden taivasalla tanssittiin,
taivasalla mitenkä muuten keskikesää juhlittiin.

Ruusuvettä mulle toit, tiesit sen, pidän siitä.
Ruusuvettä Sofiasta asti matkaltasi mukaasi sait.

Juhannusyönä taikoja tehden taivasalla tanssittiin,
taivasalla, mitenkä muuten, ruusuntuoksusta humalluttiin.

Haihtuvat haaveet

Suojassa äidin ja isän kuljin mä lapsuutein.

Elää sain kauniin kesän, yhden jos toisenkin.

Niin aikuiseksi vartuin, tulin aina toiseksi vain.

Elämän kilpailussa voittoa ei tullut lain.

Voin silti tyytyväinen olla, on kaikki hyvin näin.

En ole kuutamolla, auringon paistetta hain.

Ehkä sain osan parhaan, jos en palkintoa saanutkaan.

En silti kulkenut harhaan, vaikkei ollut tien näyttäjää.

On kartalta helppo katsoa minne seuraavaksi suunnataan.

Elämän polkuja kulkiessa monta risteystä kohdataan.

Perille kyllä ehtii sitten aikanaan,

ei meille ole taitoa suotu päiviämme laskemaan.

Lapsena haaveet suuret, isona haihtuvat pois.

Ilman haaveita ei lapsi onnellinen ois.

Eroon tahdoit vaan

Sinisenä taivaan tahdon nähdä, pilvilinnat siellä keinuvat.

Aurinkoisen päivän ja valon häivän, tuulentuvat mahtavat.

Ei vielä ole aika mun, unohtaa voin myös sun,

kun eroon tahdoit vain.

Kun kauniin kukan taitat se kertoo ajatuksesi,

sen kaiken mitä pidät mielessäsi. Olin kai liikaa vierelläsi.

Et enää halua mua kohdata, eikä muistos sun mua lohduta.

Kun eroon tahdoit vaan.

Ei vielä ole aika mun, unohdan myös sun,

koska eroon tahdoit vaan.

Kirjan runot ovat sekalainen sikermä erilaisia tarinoita. Mikä lie totta mikä tarua. Sen voit itse päätellä. Kirjoittaja on tuonut esiin myös elämän vaikeuksia, kaikki ei ole helppoa. Tie voi olla kivinen, mutta jostain pilviverhon läpi tulee valoa ja voi taas vaeltaa huoletonna. ...ja paidan helma lepattaa...

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi